

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 17. juni 2016

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 897 (MOF alm. del) stillet 23. maj efter ønske fra Maria Reumert Gjerding (EL).

Spørgsmål nr. 897

”Hvad vil det betyde, hvis udgiften til tinglysningsafgiften i forbindelse med mindre jordbrugsjordfordeling blev reduceret, f.eks. i form af en ophævelse af afgiften så den kommer under EU's de minimis-grænse?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for NaturErhvervstyrelsen, der oplyser:

”NaturErhvervstyrelsen har estimeret, at udgiften til tinglysningsafgiften udgør ca. 20 pct. af de samlede omkostninger i en jordfordeling. Styrelsen har dog ikke belæg for at konkludere, at en fritagelse eller reduktion af tinglysningsafgiften alene vil sætte gang i erhvervsrettede jordfordelinger med arronderingsformål. Det er styrelsens vurdering, at det afgørende for at rejse en jordfordelingsproces er, at der er en neutral jordfordelingsplanlægger til rådighed til at drive jordfordelingsprocessen. Udgiften til planlægning udgør efter styrelsens estimat ca. 41 pct. af de samlede omkostninger i en jordfordeling.

Vedrørende de minimis bemærkes det, at hvis der ydes støtte under EU's de minimis-regler, må den samlede støtte maksimalt udgøre 15.000 euro pr. virksomhed over tre år. Det vil sige, at der ikke kan ydes støtte til eksempelvis tinglysningsafgiften, hvis landmanden inden for en treårig periode allerede har modtaget 15.000 euro i de minimis-støtte til landbrugssektoren.”

Desuden er jeg tilfreds med, at der med den politiske aftale om Naturpakken er afsat midler til at supplere den EU-medfinansierede jordfordelingsindsats i forbindelse med vådområdeindsatsen. Den nationale pulje skal gøre det muligt at supplere de eksisterende vådområdejordfordelinger med jordfordelinger med andre formål, såsom natur og generel arrondering.

Esben Lunde Larsen

/

Sarah Børner